

СИЛАБУС КУРСУ «ПОЛІФОНІЯ»

Освітній ступінь «Бакалавр»
Спеціальність В5 «Музичне мистецтво»

Рік навчання: IV, семестр: 8

Кількість кредитів: 3

Мова викладання: **українська**

Керівник курсу

Раковська Ірина Едуардівна викладач-методист вищої категорії

Контактна інформація: irrakowska@gmail.com

Прореєвіти освітнього компоненту: теорія музики, сольфеджіо, гармонія, музичний інструмент, концертмейстерський клас та методика акомпанементу, спеціальний клас за видами (музично-творча діяльність)

Постреєвіти освітнього компоненту: клас ансамблю, методика і практика роботи з ансамблем, педагогічна практика, концертно-виконавська практика, виробнича практика

Призначення освітнього компоненту

Освітній компонент «Поліфонія» належить до циклу дисциплін професійної підготовки за вільним вибором здобувача вищої освіти й призначена сформувати у здобувачів вищої освіти комплекс професійних практичних навичок, а саме вміння аналізувати твори з використанням різних поліфонічних засобів, використовувати різні поліфонічні прийоми в практичній діяльності, розвинути творчий потенціал. Все це є важливою складовою формування професійного музиканта-виконавця з широким музичним світоглядом, здатного узагальнювати та використовувати здобуті знання й навички у власній виконавській та педагогічній діяльності.

Відповідно до освітніх програм вивчення навчальної дисципліни «Поліфонія» забезпечує досягнення здобувачами вищої освіти таких **програмних результатів навчання (ПРН):**

ПРН 4 Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту в роботі звукорежисера.

ПРН 7 Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах.

ПРН 11 Застосовувати теоретичні знання та навички в редакторській / менеджерській / лекторській / звукорежисерській практичній діяльності.

ПРН 12 Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-

категоріальним апаратом.

ПРН 15 Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва.

ПРН 17 Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.

Відповідно до освітньої програми, вивчення освітнього компоненту «Поліфоня» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей загальні компетенції (ЗК), спеціальні компетентності (СК):

Загальні та спеціальні компетентності, що формують результати навчання у процесі вивчення освітнього компоненту

	Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.
Загальні компетентності ЗК	
ЗК 1	Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.
ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 3	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
ЗК 4	Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
ЗК 5	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК 6	Навички міжособистісної взаємодії.
ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК 12	Здатність працювати автономно
ЗК 14	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій
Спеціальні компетентності (СК)	
СК 3	Здатність усвідомлювати художньо-естетичну природу музичного мистецтва
СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва та звукорежисури.
СК 5	Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва аудіальними засобами.
СК 7	Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній діяльності.
СК 10	Здатність застосовувати базові знання провідних музично-теоретичних систем та концепцій.
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.
СК 12	Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.
СК 13	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.

Мета: Надати здобувачам вищої освіти відомостей з історії та теорії поліфонії, навчити аналізувати твори з використанням різних гармонічних засобів та поліфонічних технік і форм.

Завдання: Навчити використовувати гармонічні прийоми і поліфонічні техніки в практичній діяльності (в процесі написання власних композицій, аранжування чи музикування), сприяти культурному і професійному розвитку здобувачів вищої освіти.

Практична спрямованість

Курс «Поліфонія» дозволить здобувачам аналізувати поліфонічні твори для вивчення, викладання, аранжування; розвине творчі навички створення поліфонічних зразків з використанням простого, складного контрапунктів, імітаційної техніки, законів фуги; дасть розуміння історичних етапів формування музичної мови, дозволить вільно орієнтуватися в стилістичних особливостях музичних прикладів різних епох, та виконувати різнорівневий аналіз музичних творів та їх фрагментів.

Зміст і структура навчального освітнього компоненту

№ тижня	Назва теми	Годин ауд.	Завдання для самостійної роботи
Модуль 1. IV курс, 8 семестр			
1, 2	Тема 1. Загальна характеристика поліфонічної музики. Види поліфонії.	12	Опрацювання методичної літератури за темою аудиторної роботи.
3, 4, 5	Тема 2. Загальний огляд історії розвитку поліфонії.	14	Опрацювання методичної літератури за темою аудиторної роботи. Підготовка презентації – практична робота
6, 7	Тема 3. Підголоскова поліфонія.	12	Опрацювання методичної літератури за темою аудиторної роботи. Підготовка до опитування . Практична робота - написання обраної української народної пісні в триголосній підголосковій фактурі;
8, 9	Тема 4. Простий дво- і триголосний контрапункт.	12	Опрацювання методичної літератури за темою аудиторної роботи. Практична робота - написання триголосного контрапункту в контрастно-поліфонічній техніці;
10, 11, 12	Тема 5. Складний контрапункт.	14	Опрацювання методичної літератури за темою аудиторної роботи. Підготовка до опитування . Практична робота - написання поліфонічної побудови з використанням рухомого і структурно-змінюючого контрапунктів;

13	Тема 6. Поняття і види імітації.	10	Опрацювання методичної літератури за темою аудиторної роботи. Практична робота - написання імітацій прямих, в інверсії, аугментації, дімініції, ракоході, канону I розряду, безкінечного канону, канонічної секвенції;
14, 15	Тема 7. Фуга — вершина розвитку імітаційної поліфонії.	14	Опрацювання методичної літератури за темою аудиторної роботи. Практична робота - написання тем фуг в мажоро-мінорній та хроматичній тональних системах, експозиції фути на власну тему.
16	Модульний контроль знань.	2	Підготовка до диференційованого заліку за темами модуля.
	Диференційований залік		
	Всього модуль	90	

Самостійна робота

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи підготовки у закладі вищої освіти будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи здобувачів вищої освіти у форматі освітнього компоненту **«Поліфонія»** визначається робочою програмою освітнього компоненту, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота передбачає виконання різних видів завдань (репродуктивних, за зразком, реконструктивно-варіативних, частково-пошукових, навчально-дослідних), спрямованих на отримання, закріплення здобувачем вищої освіти нових та набутих знань, їх систематизацію й узагальнення; формування практичних вмінь та навичок; контроль готовності здобувача вищої освіти до аудиторних занять, інших контрольних заходів.

Під час розробки завдань для самостійного опрацювання теоретично-практичного матеріалу з освітнього компоненту **«Поліфонія»**, пропонуються до використання наступні форми:

- опрацювання та конспектування першоджерел, робота з літературою;
- пошук та вивчення додаткової літератури;
- аналітична робота;
- опрацювання основ лекційного матеріалу з використанням конспекту лекцій, інтернет ресурсів, довідкової літератури;
- упорядкування інформації за темами лекційних занять;
- підготовка інформацій;
- написання доповідей, рефератів;
- робота з пошуковими системами Інтернет;
- підготовка доповідей та виступів на студентських наукових конференціях.

При організації самостійної роботи здобувача вищої освіти на засіданнях кафедри передбачається можливість отримання необхідної консультації (години чергування викладача згідно з графіком), що зазначається у переліку тем або

окремих питань самостійної роботи.

Завдання для самостійної роботи

1. Розкрити письмово питання: «Представники композиторської школи епохи середньовіччя».
2. Аудіо-прослуховування творів композиторів різних історичних епох: Перотина Органума (середньовіччя), Гійома де Машо (Відродження), Жана Рамо (Бароко), Моцарта В. А (Класицизм), Ліста Ф. (Романтизм), Равеля М. (XX ст. імпресіонізм). Проаналізувати письмово, вказати на трансформацію музичної мови.
3. Написати письмову роботу на тему «Характеристика поліфонії строгого стилю». Розкрити письмово характерні особливості поліфонії строгого стилю: рух, стрибки, ритм, лад, гармонія, дисонанси.
4. Написати 6 монодії 10-12 тактів строгого стилю, беручи до уваги закономірності мелодії у строгому стилі.
5. Визначити відмінність простого та складного контрапунктів.
6. Пояснити будову вертикально-рухомого, горизонтально-рухомого, подвійно-рухомого контрапунктів.
7. Пояснити закономірності будови двоголосся вільного стилю.
8. Побудувати три приклади подвійно-рухомого контрапункту.
9. Проаналізувати фуги І.С. Бах I том ДТК, знайти імітацію. Записати письмово, які види імітації було використано.
10. Закономірності будови триголосної імітації. Записати та проаналізувати шість варіантів вступу голосів.
11. Знайти музичні приклади на однорідні та контрастні теми фуги.
12. Структура фуги. Середня та репризна частини фуги.

Література

Основна

1. Астрахан Наталя, ПОЛІФОНІЯ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ, Житомирські літературознавчі студії. 2013. Вип. 7. С. 175-183.
2. Беліченко Н. Завдання з поліфонії : Строгий стиль. Вільний стиль (фуга) : Практичний посібник для здобувачів вищої освіти ВНЗ культури і мистецтв. Харк. нац. ун- т мистецтв ім. І. П. Котляревського. Харків : ТОВ «С. А. М.», 2015. 80 с.
3. Беліченко Н. Логіка і поетика української народної поліфонії у розвідках композитора Т. С. Кравцова. Україна. Європа. Світ. Історія та імена в культурномистецьких рефлексіях. Київ: НМАУ імені П. І. Чайковського, 2018. С. 8-10.
4. Беліченко Н. Практичні рекомендації до написання простої чотириголосної фуги.. Харків : Харк. нац. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського; ТОВ «С.А.М.», 2015. 19 с.
5. Борисенко М.Ю. Гетерофонні принципи ранніх форм багатоголосся в усній та письмовій музичних традиціях : Методичний посібник з курсу «Поліфонія» для здобувачів вищої освіти вищих навч. муз. закладів / Харк. нац. ун-т мистецтв імені І. П. Котляревського. Харків: «С.А.М.» ХНУМ, 2015. 56 с.
6. Гайдай, К. О. Психолого-педагогічні умови розвитку музичного мислення учнів-піаністів у процесі роботи над поліфонічними творами. Diss. МДПУ імені Богдана Хмельницького, 2019.

7. Грицун Ю. Гармонія та поліфонія. Методичні рекомендації до практичних занять та самостійної роботи для бакалаврів спеціальності 025 Музичне мистецтво / Укл. : Грицун Ю. М. Чернігів : НУЧК імені Т.Г. Шевченка, 2023. 52 с.
8. Завгородня Г. Ф. Поліфонія як засаднича основа музичного мислення: до методології музикознавчого аналізу : автореф. дис. ... д-ра мистецтвознав. : 17.00.03. — К., 2013
9. Закрасняна Ж. М. Поліфонія як засіб викладення музичного матеріалу в аранжуваннях вокальних ансамблів A Capella // Наук. зап. Терноп. нац. пед. ун-ту ім. В. Гнатюка. Сер. Мистецтвознавство. - 2018. - № 2.
10. Zymohliad, N. Yu. "Музичне мислення як основа фортепіанного виконавського мистецтва." *Культура України* 65 (2019).
11. Zhukova, Olena. "Комунікація у музиці: взаємодія авторського тексту та інтерпретації на прикладі клавірної музики бароко." *Мистецтвознавчі записки* 39 (2021): 107-112.
12. Іліницька Н.С. Особливості роботи над поліфонією зі здобувача вищої освіти факультету мистецтв (традиційні та інноваційні методи)
13. Кваша С.І ПОЛІФОНІЧНИЙ СЛУХ ЯК ПРЕДМЕТ ТЕОРЕТИЧНОГО ОСМИСЛЕННЯ В СУЧАСНІЙ МУЗИЧНІЙ НАУЦІ., «Молодий вчений» № 11 (63) • листопад, 2018 р.
14. Кравцов Т. С. Пролегомени до учбового курсу поліфонії. Педагогічні роздуми. Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти : зб. наук. праць. Харків : ХДУМ ім. І.П. Котляревського, 2004. Вип.13. С. 6–14.
15. О. І. Кригін, Л. Ю. Шуплецова Значення поліфонічної музики у розвитку музичної культури здобувачів вищої освіти: метод. настанови / уклад: О. І. Кригін, Л. Ю. Шуплецова; Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради. — Харків, 2020. — 94 с.
16. Кузьмук О. В. Взаємодія поліфонічного та гармонічного принципів музичної організації у творах композиторів першої половини ХХ століття: специфіка оновлення, методи аналізу : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. — Київ, 2020
17. Куцин, Е. К. Поліхудожня компетентність майбутнього вчителя музичного мистецтва / Е. К. Куцин // Міжнародний науковий журнал "Освіта і наука" [Електронний ресурс] / голов. ред.: Щербан Т. Д.; заст. голов. ред.: Jerzy Piwowarski; Гоблик В. В. - Мукачєво-Ченстохова : РВВ МДУ; Академія ім. Я. Длугоша, 2022. - Вип. 1(32). - С. 50-54
18. Лисяна О. До класифікації видів поліфонії. Київ: Музика, 1978. № 4.
19. Очеретовська Н., Цицалюк Г. Поліфонія: навчальний посібник для здобувачів вищої освіти вищих спеціальних музичних навчальних закладів III-IV рівня акредитації. Харків : Водний спектр «Джі-Ем-Пі», 2017. 164 с.
20. Мірошніченко С.В. Поліфонологія як музикознавча Кравцов Т. Прихована Пясковський І. Б. Поліфонія: навч. посібник. Київ: ДМЦНЗКіМУ, 2003. 242с.
21. Пясковський І. Б. Поліфонія в українській музиці: навч. посібник. До 100-річчя Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2012. 272 с.
22. Умрихіна, Оксана. "ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПОЛІФОНІЧНИХ ТВОРІВ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ФАХОВИХ УМІНЬ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА." *Перспективи та інновації науки* 5 (5) (2021).
23. 23.Наталія Цюлюпа, Вікторія Буцяк, Леся Михальчук, Методичні засади роботи над поліфонією в дитячих музичних школах , *New pedagogical thought*: Том 112 № 4 (2022)
24. Чехуніна, А. О. "Специфіка формування художнього мислення здобувачів музичної

Допоміжна

1. Горюхіна Н. Еволюція періоду / Н. Горюхіна. - К. : Муз. Україна, 1969. - 205с.
2. Горюхіна Н. Эволюция сонатной формы / Н. Горюхина. - К. : Муз. Україна, 1973. -146 с.
3. Карпенко, ОленаНаталя Дермельова, and Микола Пшеничних.
"ФІЛОСОФІЯ МУЗИКИ ЯК СВІТОГЛЯДНА ДОМІНАНТА ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ
ВЧИТЕЛІВ МУЗИКИ." *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти*
1.14 (2021): 159-167.
4. Пермінова С.О. Формування навичок сприйняття хорового багатоголосся у здобувачів
вищої освіти вузів культури на заняттях з сольфеджіо: автореф. дис. На здобуття
наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02. «Теорія та методика навчання музики і
музичного виховання» / С.О. Пермінова. – К., 1999. – 21с.
5. Степанова Л.П. Методика розвитку поліфонічного слуху молодших школярів на уроках
музики [Електронний ресурс]: теорія та методика музичного навчання : дис. ... канд.
пед. наук : 13.00.02 / Л.П. Степанова. – К., 2011. – 256 с
6. Пінчук, О. Г. "НАВЧАЛЬНИЙ КУРС «МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ
ПОЛІФОНІЇ» В СИСТЕМІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ-
МУЗИКОЗНАВЦІВ І КОМПОЗИТОРІВ: СУЧАСНІ НАПРЯМКИ ВИЩОЇ МУЗИЧНОЇ
ОСВІТИ (ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ БАКАЛАВР)." *Організаційний комітет* (2021): 187.
7. Пясковський І. Б. Проблемні методи навчання в курсі поліфонії. Методика викладання
музично-теоретичних і музично-історичних предметів. Київ, 1983.
8. Решетніков Л. Б. Про гетерофонний і хоральний склади (до постановки питання).
9. Ровенко О. Провідний голос у поліфонічній фактурі. Українське музикознавство.
Київ, 1974. Вип. 9. С. 178–196.
10. Ровенко О. Стретна імітація. Київ : Муз. Україна, 1976. 88 с
11. Хань Ле Формування поліфонічно-виконавських умінь майбутніх учителів музичного
мистецтва за стилевим підходом : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. — Суми, 2019
12. Цюлюпа, Наталія, Вікторія Буцук, and Леся Михальчук. "Методичні засади роботи над
поліфонією в дитячих музичних школах." *New pedagogical thought* 112.4 (2022): 110-114.
13. Чехова, А. "НАЦІОНАЛЬНА МУЗИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ ІМЕНІ ПІ
ЧАЙКОВСЬКОГО Кафедра історії української музики та музичної фольклористики
Дисципліна «Новітні тенденції в українській композиторській творчості." (2020).
14. Шип С. В. Музична форма від звуку до стилю: навчальний посібник / С. Шип. – К. : Заповіт,
1998.– 386 с.
15. Якуб'як Я. Аналіз музичних творів (Музичні форми) / Я. Якуб'як. – Тернопіль : Астон, 1999.
- 234 с.

Політика освітнього компоненту

Курс передбачає самостійну роботу та роботу у колективі. Середовище на занятті є творчим, відкритим до конструктивної критики. Усі завдання, передбачені програмою мають бути виконані у встановлений термін.

Курс «Поліфонія» передбачає надання здобувачам вищої освіти відомостей з історії та теорії поліфонії, навчити аналізувати твори з використанням різних гармонічних засобів та поліфонічних технік і форм, навчити використовувати

гармонічні прийоми і поліфонічні техніки в практичній діяльності (в процесі написання власних композицій, аранжування чи музикування), сприяти культурному і професійному розвитку здобувача вищої освіти.

Під час проходження курсу здобувачам освіти надається можливість контролю засвоєння знань через систему тестових завдань, творчих завдань, що максимально реалізує самонавчальну функцію курсу як засобу навчання та забезпечує надійне управління самостійною роботою. У результаті вивчення навчальної дисципліни

Здобувач вищої освіти повинен знати:

- Історію розвитку поліфонії;
- Підголосочну поліфонію;
- Простий та складний контрапункт;
- Імітаційну поліфонію;
- Будову фуґи.

Вміти:

- Відрізняти, аналізувати приклади поліфонічної музики різних епох;
- Вміти створювати обробки, аранжування з використанням поліфонічних технік.

Навички soft skills:

- Навички самоорганізації.
- Презентаційні навички.
- Здатність оволодівати сучасною інформацією.
- Демонструвати критичне мислення.

Політика контролю навчальних досягнень

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем освіти навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами освіти, управління навчальною мотивацією здобувачів освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення

освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем освіти засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час аудиторних занять.

Модульний контроль – є складовою поточного контролю і здійснюється у формі виконання здобувачем освіти модульного контрольного завдання. Проведення модульного контролю знань є обов'язковим контролем якості засвоєння здобувачем освіти теоретичного матеріалу модуля – проводиться з метою систематизації знань. Кожний такий модуль включає бали за поточну роботу на аудиторних заняттях та виконання самостійної роботи.

Модульний контроль має на меті оцінити рівень цілісного бачення здобувачем освіти проблематики завершеної частини освітнього компоненту, сконцентрованої в навчальному модулі та вміння орієнтуватися в теоретичних і практичних питаннях, які визначають зміст даної частини курсу.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами, управління навчальною мотивацією здобувачів освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час індивідуальних занять.

Форма підсумкового семестрового контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі диференційованого заліку або екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або практичні завдання, що передбачають перевірку рівня володіння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу освітнього компоненту в цілому та сформованості відповідних знань, умінь, навичок і набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу.

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді диференційованого заліку, якщо за поточний контроль мінімальна кількість балів

становить 17 балів, максимальна кількість балів – 80 балів. Оцінювання диференційованого заліку відбувається за 20-бальною шкалою.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав *від 60 до 100 балів*. Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) *не перевищує 100 балів*. Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Аудиторна робота	4	20
Фронтальне опитування	1	5
Експрес-опитування по темі занять	2	10
Письмові практичні роботи по написанню поліфонічних фрагментів за заданим параметром: - написання обраної української народної пісні в триголосній підголосковій фактурі; - написання триголосного контрапункту в контрастно-поліфонічній техніці; - написання поліфонічної побудови з використанням рухомого і структурно-змінюючого контрапунктів; - написання імітацій прямих, в інверсії, аугментації, дімінуції, ракоході, канону I розряду, безкінечного канону, канонічної секвенції; - написання тем фут в мажоро-мінорній та хроматичній тональних системах, експозиції фуги на власну тему.	5	25
Самостійна робота	4	20
Диференційний залік Тестування	1	20
Разом	17	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре»,

«задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС –А, В, С, D, E, FX, F)

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
64-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-63		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки. Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу голови кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи здобувача вищої освіти повідомить його про своє рішення.

Здобувач, що одержав на атестаційному іспиті незадовільну оцінку, відраховується з Академії і лише після поновлення допускається до повторного складання екзамену в наступному році. Здобувач вищої освіти, який не погоджується з оцінкою, отриманою під час атестаційного іспиту, має право звернутися до апеляційної комісії у день оголошення результатів оцінювання. Апеляція має бути розглянута на засіданні апеляційної комісії не пізніше наступного дня після її подання. Здобувач вищої освіти, який подав апеляцію, має право бути присутнім при розгляді своєї заяви.

Політика щодо академічної доброчесності Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про

Політика щодо відвідування. Обрані освітні компоненти з атласу вибірових дисциплін вносяться до робочих навчальних планів і визначають навчальне навантаження на навчальний рік та/або термін вивчення освітнього компоненту, що визначений навчальним планом.. Після формування індивідуального навчального плану здобувача інформація про вибірові освітні компоненти вноситься до його індивідуального плану З цього моменту вибірові ОК набувають статусу обов'язкових для вивчення. Не допускається зміна обраних ОК після початку навчання здобувача освіти. Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою . За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet in Google Classroom, освітньої платформи Google Workspace for education, платформа Moodle. Запізнення на фахові заняття є не припустимими.